

Bevezető

2011: Tarr Béla életműve, a szerző intenciója szerint lezárult. Befejezett, egész. Mindezt egy olyan művel vitte véghez, amely szinte értelmezésre kényszeríti a befogadót.

A torinói ló nem csak Tarr életművének csúcса, de a magyar és az egyetemes filmművészetnek is kiemelkedő alkotása, megkerülhetetlen darabja. Ezután már nem lehet ugyanúgy filmet készíteni, csak ha nem veszünk tudomást azokról a mellünknek szegezett kérdésekről, amiket leginkább szavak nélkül tesz fel nekünk a rendező.

A lezártnak mondott corpus visszamenőleges hatállyal értelmezi és foglalja egységbe az életmű korábbi darabjait. Innen nézve már egészen másként láthatjuk az egyes darabokat, hiszen egy zárt értelmezési rendszeren belül keresünk helyet és jelentést az egyes elemeknek.

Tarr Béla ránk oltotta a lámpát, és a sötétben, képek híján nem tehetünk mást, mint hogy birkózunk, vagy megbirkózunk a ránk bízott gondolatokkal.